

РЕШЕНИЕ

№ 4682

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3991** по описа за **2023** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на председателя на Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори /КПНРО/ срещу Решение № 20073016/03.01.2023 г., постановено по наказателно административен характер дело (нахд) № 3633/2021 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 4 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 2/11.02.2021 г., издадено от председателя на КПНРО.

С посоченото НП на С. Л. Н. е наложено административно наказание глоба в размер на 3 000 лв. на основание чл. 110, ал. 1, т. 1 от Закона за независим финансов одит (ЗНФО) за нарушение по чл. чл. 65, ал. 3 от ЗНФО.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено. Алтернативно се иска делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендират се разноски.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрк. К., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адв. Г., която оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира

разноски.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че със Заповед № 04-131-13-48 от 01.09.2020 година, председателят на КПНРО наредил извършването на инспекция за гарантиране качеството на професионалната дейност на одиторско дружество “Мур България Одит“ООД.

С писмо изх.№01-02-155/01.09.2020г. по описа на КПНРО, проверяващите органи, изискали от одиторското дружество, чиято дейност била обект на назначената инспекция, представянето на документи. В отговор, от страна на “Мур България Одит“ООД, с протокол-опис били предоставени т.нар. “работни документи“, на практика в електронен вариант, след проверка и съпоставка на които на 13.11.2020 година екипът, извършил инспекцията, изготвил доклад, на приет, с Решение № 202 от 01.12.2020 година на КПНРО, в съдържанието на който доклад били обективирани направените при инспекцията констатации, конкретно в т.5.3. от доклада - относими към качеството на изпълнение на ангажимент за задължителен одит на финансов отчет на “КММ“АД от страна на “Мур България Одит“ ООД и при ангажирани двама отговорни одитори, по смисъла на § 1 ,т. 23 от ДР към ЗНФО - С. Н. и И. С., като в съпътстваща доклада докладна записка, изготвена от свидетел М.-К. и адресирана до председателя на КПНРО, било посочено, че “Мур България ОДИТ“ ООД, в качеството на одиторско дружество, при извършването на задължителен финансов одит на ГФО за 2018 година на признатото за предприятие от обществен интерес “КММ“ АД, не е спазило приложимото изискване по чл. 65,ал. 3 от Н., тъй като “одиторското дружество е изпълнило 12-ти пълен непрекъснат ангажимент за независим финансов одит на “КММ“ АД“. От страна на “Мур България Одит“ООД било депозирано становище, вх. №01-01 -772/07.10.2020 г. по описа на КПНРО, в което при оценка на действието по време на относимите материалноправни разпоредби, при систематичното им тълкуване и съпоставка, се изразявало несъгласие с позицията на екипа, извършил инспекцията.

Установено било, че С. Н., в качеството на регистриран одитор, в същото време и отговорен одитор, чрез одиторско дружество “Мур България Одит“ ООД, в периода от 21.08.2018 година /писмо за поемане на одиторски ангажимент/ до 19.03.2019 година /доклад на независимия одитор/, е изпълнил ангажимент по извършването на задължителен финансов одит на ГФО за 2018 година на предприятие от обществен интерес, конкретно на публично дружество “КММ“АД, представляващ 12-ти последователен такъв ангажимент, изпълнен от конкретното одиторско дружество по отношение на конкретното предприятие от обществен интерес, конкретно без прекъсване от ГФО на “КММ“АД за 2007 година.

Срещу С. Л. Н. бил съставен АУАН № 18/20.11.2020 г. за извършено нарушение по

чл. 65, ал. 3 от ЗНФО. АУАН бил връчен лично на С. Н. на същата дата - 20.11.2020 година, като от страна на Н. било упражнено правото на писмени възражения по акта. Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че разпоредба на чл. 65, ал. 3 от ЗНФО е в сила от 2016 г., когато с ДВ , бр. 95/29.11.2016г. е обнародван законът. Съгласно същата, регистриран одитор, който извършва задължителен финансов одит на финансов отчет на предприятие от обществен интерес, се оттегля, след като е изпълнявал одиторски ангажименти в продължение на 7 поредни години от датата на назначаването му. Този регистриран одитор не може да изпълнява ангажименти за задължителен финансов одит в това предприятие в продължение на 4 години от датата на оттеглянето си. Цитираната норма действа занапред и на същата не е придадено обратно действие, поради което определеният с нея срок следва да се изчислява от момента на влизането ѝ в сила. СРС е направил извод, че е налице хипотезата на § 6, ал. 3 от ДР на ЗНФО, поради което установеното нарушение е несъставомерно от обективна страна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на процесуалния представител на касатора – юрк. К. на 16.02.2023 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 23.02.2023 г. /вх. № 21002567/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. Разпитан е актосъставителят. Обсъдени са писмените доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Съгласно чл. 14, ал. 1 от ЗНА, обратна сила на нормативен акт може да се даде само по изключение, и то с изрична разпоредба. Такава разпоредба не е налице по отношение на чл. 65, ал. 3 от ЗНФО, поради което, както правилно е преценил и СРС, нормата следва да се прилага само занапред от момента на влизането на закона в сила – 2016 г.

С § 6 от ПЗР на ЗНФО е въведен преходен режим по отношение на ротация на одиторите при заварено положение към датата на влизане на Регламент (ЕС) № 537/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно специфичните изисквания по отношение на задължителния одит на предприятия от обществен интерес (в сила от 16.06.2014 г.). Според тази разпоредба, предприятие от обществен интерес, което до 17 юни 2016 г. включително е приело ангажимент за задължителен финансов одит с регистриран одитор, който до 16 юни 2014 г. включително е предоставял на същото предприятие услуги за задължителен финансов одит в продължение на по-малко от 11 последователни години, може да приема и

продължава ангажименти за задължителен финансов одит с този одитор до достигане на максималната продължителност по чл. 65. Правилна е преценката на СРС, че единадесет годишният период не е надвишен. Седемгодишният срок, определен с чл. 65, ал. 3 от ЗНФО, следва да се брои от влизане в сила на разпоредбата, т. е 2016 г., поради което в периода 21.08.2018-19.03.2019 г. не е изтекъл, съответно от обективна страна не е осъществен съставът на посоченото в НП нарушение.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20073016/03.01.2023 г. , постановено нахд № 3633/2021 г. на СРС – НО, 4 състав

ОСЪЖДА Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори /КПНРО/ да заплати на С. Л. Н. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143 от АПК, сумата от 700 лв. /седемстотин/, представляваща разноски в производството пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.